

BUTLLETÍ

D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA
(FEDERACIÓ DE BARCELONA-CIUTAT)

RAMBLA DE
CATALUNYA, 26

TELÈFONS
13112 - 13113 - 13114

Any 1

Barcelona 9 de març del 1937

nº. 54

Contra la "política" de difamació

UN DELS NOSTRES MILICIANS FERITS POSA LES COSES

AL SEU LLOC

No soc periodista, ni mai he escrit res per a que fos publicat. Però menys encara havia passat pel meu cap, que em decidís a fer-ho en plena guerra i deixant una estona el fusell al meu costat, per a agafar la ploma.

I el que més greu em sap, es que m'obliga a fer-ho un article aparegut a "La Batalla", farcit de falsetats i d'injustícies. I "La Batalla" es diu portantveu d'un partit que té homes que lluiten al costat dels antifeixistes!.

A mi m'ha semblat sempre bé que les publicacions d'Esquerra Republicana de Catalunya, s'hagin limitat a fer relació dels fets, sense caure en exageracions elogioses envers els militants que ens juguem la vida per la causa de la Llibertat. Adhuc arribo a disculpar que els diaris d'altres partits i organitzacions, donguin tal relleu a l'actuació de les seves milícies, que sembli que sempre siguin elles les que fan el més important paper.

Però el que ha escrit "La Batalla", és imperdonable, ja que podien amagar la falta dels seus, sense calumniar els altres.

Jo vull creure que l'autor de l'article no ha estat al front. O al menys, no ha estat al nostre Sector. Perquè si hagués plantat, com jo, les estagues de les fortificacions de Vivel del Rio i li haguessin sortit durícies a les mans, com a mí, cavant trinxeres, no hauria fet l'acusació falsa de que al Sector de Vivel del Rio no hi havien fortificacions. I si hagués estat present els dos primers dies de combat, hauria vist com els lluitadors de la Divisió Macià-Companys, resistien tots sols, contra un enemic cinc vegades més nombrós que nosaltres. I aixó, sense fortificacions, és molt difícil.

A més, si l'autor de l'article de "La Batalla", hagués passat per Montalbà, com jo, a les quatre de la tarde del segon dia de combat, hauria vist un batalló aturat i sense cap dessig de seguir endavant i si a les vuit del vespre del mateix dia, l'hagués retirat una ambulància, com a mí en succeï, hauria vist aquell batalló, al mateix indret i en la mateixa actitud. I, malgrat ésser periodista de "La Batalla" hauria pensat el mateix que vaig pensar jo, en saber que era un batalló del P.O.U.M.

Després l'articulista dona tota classe de detalls sobre una operació. No soc militar ni mai havia intervingut en cap guerra, però

9 març 1937

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

em fa l'efecte que donar tant detalls respecte a operacions i moviment de forces, és un delict de d'espionatge. Però això ja ho haurà recarmat qui pot i deu punir el delict.

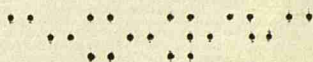
El que a mi m'interessa, com a bon company que'm considero d'ells, és sortir en defensa dels braus combatents del batalló "Engels" de la Divisió Carles Marx. Diu l'articulista de "La Batalla" que aquest batalló no feu res, mentre el del P.O.U.M.s'ho menjava tot. Jo, aquell dia no vaig poguer-ho presenciar, perquè estava ferit. Però el que sí puc dir, és que a l'Hospital hi van entrar més de quaranta del batalló "Engels" i en canvi del P.O.U.M. amb prou feines n'he trobat mitja dotzena.

Tenia necessitat de dir això i ja ho he dit. No crec que els lluitadors antifeixistes deguem acudir a la Premsa per a defensar-nos de falses acusacions d'uns companys. Ho faig avui per primera vegada i voldria que fos la darrera. Però potser, per a evitar-ho per sempre més seria convenient fer el que feu la Junta Delegada de Defensa de Madrid.

Ho recordeu? Va clausurar els centres, d'un partit i va suspendre la publicació del seu diari.

Pere Arderius.

Milicià de la Divisió Macià Companys
ferit al Front de Vivel del Rio.

NOTICIARI DE LA FEDERACIÓ DE BARCELONA-CIUTAT

Es necessari que totes les Entitats que integren la Federació de Barcelona-Ciutat, facin entrega a la nostre Secretaria, Rambla de Catalunya, nº 26, d'una llista amb els noms de tots els socis, per tal de poder-los-hi lliurar, previ pagament, el nombre de carnets de militants que els correspongui, els quals podran ésser retirats per partides per a millor facilitat.

Serà indispensable la presentació del Carnet en tots els actes del Partit, i les Entitats no tindran reconeguts més socis que aquells els quals posseixin el Carnet. Això és indispensable per a poder identificar la personalitat dels nostres militants i evitar infiltracions no massa agradables.

Cal esperar doncs, que en termini curt, no hi haurà un sol militant de les Entitats de Barcelona-Ciutat que no pugui exhibir el Carnet del Partit.

La "Columna Femenina "Francesc Macià"

davant la tomba de Macià

El diumenge passat a les dotze del matí, les companyes que formaven la "Columna Femenina Francesc Macià" amb la companya Maria Carreté, responsable de la mateixa, estigueren a la tomba del gran patrici Macià, per tal de depositar-hi el Banderí de la disolta Columna Femenina.

Maria Carreté, feu un curt parlament diguen que encara que disolta, com a Columna Femenina, les companyes continuarien treballant pel front i els refugiats, des de la Secció Femenina del Casal Francesc Macià, seguin els postulats del que portaven el seu nom.